

4. Stosunki pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 3, wygasają po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli przed tym terminem nie zostaną z nimi nawiązane nowe stosunki pracy na dalszy okres; jednakże wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy przez zakład pracy może nastąpić za trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

Art. 18. 1. W ustawie z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77, z 1974 r. Nr 14, poz. 85, z 1977 r. Nr 11, poz. 45 i z 1983 r. Nr 63, poz. 288) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kartę stałego pobytu wydaje właściwy ze względu na miejsce zamierzonego stałego pobytu (zamieszkania) cudzoziemca wojewoda, po zasięgnięciu opinii właściwego komendanta wojewódzkiego Policji. Wyrażenie tej opinii następuje w formie postanowienia, na które służy stronie zażalenie.”

2) w art. 15 w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Wykonanie obowiązku odstawienia cudzoziemca do granicy spoczywa na komendancie wojewódzkim Policji właściwym ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.”

3) w art. 17:

a) dotychczasową treść artykułu oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 15, wojewoda wydaje po zasięgnięciu opinii właściwego komendanta wojewódzkiego Policji lub na jego wniosek. Wyrażenie tej opinii następuje w formie postanowienia, na które służy stronie zażalenie.”

2. Zadania i odpowiadające im kompetencje określone w art. 4 ust. 1, art. 7 ust. 3, art. 11 ust. 1, art. 12, art. 14 ust. 3 i 4 i art. 17 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1, należące dotychczas do komendantów wojewódzkich Policji, przechodzą do właściwości wojewodów.

Art. 19. Traci moc ustawa z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. z 1967 r. Nr 17, poz. 81, z 1971 r. Nr 28, poz. 261, z 1983 r. Nr 66, poz. 298 i z 1984 r. Nr 31, poz. 172).

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

6

USTAWA

z dnia 20 grudnia 1990 r.

o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1987 r. Nr 35, poz. 201, z 1989 r. Nr 10, poz. 57 i Nr 20, poz. 107 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99 i Nr 51, poz. 298) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Przepisów ustawy, z wyjątkiem przepisów o rejestrze przedsiębiorstw państwowych oraz o prowizji od zysku przedsiębiorstwa państwowego, nie stosuje się do:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”,
- 2) przedsiębiorstwa państwowego „Porty Lotnicze”,
- 3) przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „Lot”.

2. Przepisów ustawy, z wyjątkiem przepisów o rejestrze przedsiębiorstw państwowych, nie stosuje się do:

- 1) banków,
- 2) przedsiębiorstw państwowych tworzonych na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. Nr 63, poz. 494, z 1950 r. Nr 49, poz. 448, z 1971 r. Nr 27, poz. 249, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1982 r. Nr 7, poz. 54 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192).”

2) w art. 9 w ust. 1 skreśla się pkt 2;

3) w art. 10 po wyrazach „do tworzenia przedsiębiorstw państwowych” dodaje się wyrazy „lub z wojewodą”;

4) art. 11 skreśla się;

5) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Łączenie i podział przedsiębiorstwa państwowego utworzonego w trybie określonym w art. 9 zarządza organ założycielski z własnej inicjatywy, za zgodą rady pracowniczej bądź na wniosek rady pracowniczej przedsiębiorstwa lub na wniosek kierownika zakładu przedsiębiorstwa wielozakładowego, poparty przez radę pracowniczą zakładu lub nie mniej niż 50% załogi zakładu, w którym nie ma rady pracowniczej.”

6) w art. 39⁴ dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Odprawa nie przysługuje dyrektorowi uprawnionemu do otrzymania jednorazowej odprawy pieniężnej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę.”

7) w art. 39⁵ w ust. 1 wyrazy po przecinku „który powołał dyrektora” zastępuje się wyrazami „uprawniony do powołania dyrektora”;

8) art. 39⁸ otrzymuje brzmienie:

„Art. 39⁸. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa państwowego, jego zastępca, główny księgowy oraz osoby zatrudnione na stanowiskach równorzędnych mają prawo do prowizji od zysku przedsiębiorstwa państwowego, zwanej dalej „prowizją”.

2. Podstawę naliczania prowizji stanowi zysk bilansowy pomniejszony o podatek od wzrostu wynagrodzeń.

3. Kwota prowizji obciąża zysk bilansowy roku obliczeniowego, pomniejszony o podatek dochodowy, dywidendę i inne zobowiązania wobec budżetu oraz nagrody i premie z zysku.

4. Prowizja nie stanowi składnika wynagrodzenia.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady przyznawania prowizji oraz jakie osoby należy rozumieć przez osoby zatrudnione na stanowiskach równorzędnych.”

9) w art. 42:

a) w ust. 2 wyrazy „stanowiącym część mienia ogólnonarodowego” skreśla się,

b) ust. 3 skreśla się,

c) dotychczasowy ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3 i brzmienie:

„3. Przedsiębiorstwo państwowe zbywa środki trwale w drodze publicznego przetargu.”

d) dotychczasowy ust. 5 oznacza się jako ust. 4;

10) art. 45 skreśla się;

11) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Z chwilą likwidacji przedsiębiorstwa mienie tego przedsiębiorstwa pozostałe po likwidacji przejeżdża Skarb Państwa. O przeznaczeniu tego majątku decyduje organ założycielski zgodnie z ustawą o prywatyzacji przedsiębiorstw.”;

12) w art. 50 ust. 1 oraz oznaczenie ust. 2 skreśla się.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 marca 1990 r. o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 17, poz. 99) w art. 2 w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Prowizja, o której mowa w art. 39⁸ ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, przysługuje również dyrektorom powołanym przed dniem wejścia w życie ustawy.”

Art. 3. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123, z 1986 r. Nr 17, poz. 88, z 1987 r. Nr 33, poz. 181, z 1989 r. Nr 10, poz. 57 i z 1990 r. Nr 17, poz. 99) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wyrażanie zgody na oddawanie środków trwałych przedsiębiorstwa osobom prawnym lub fizycznym do korzystania z nich w formie przewidzianej w prawie cywilnym”;

b) w pkt 9 dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem przepisu ust. 3”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada pracownicza dokonując podziału, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, powinna zapewnić niezbędne środki na prowizję od zysku zgodnie z odrębnymi przepisami.”

Art. 4. 1. Przedsiębiorstwa państwowe utworzone przez terenowe organy administracji państwowej na podstawie uchwał rad narodowych pozostają nadal przedsiębiorstwami państwowymi, o ile nie stały się na podstawie odrębnych przepisów mieniem komunalnym.

2. W stosunku do przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, uprawnienia i obowiązki organu założycielskiego pełni właściwy wojewoda, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W stosunku do wspólnych przedsiębiorstw państwowych utworzonych przez terenowe organy administracji państwowej na podstawie uchwał rad narodowych uprawnienia i obowiązki organu założycielskiego pełni wojewoda właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa.

Art. 5. 1. Uprawnienie do prowizji, o której mowa w art. 39⁸ ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, przysługuje od dnia 1 kwietnia 1990 r.

2. Uprawnienie do prowizji od zysku na zasadach określonych w art. 39⁸ za okres od dnia 1 kwietnia 1990 r. do dnia 31 grudnia 1990 r. przysługuje również członkom rad pracowniczych.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

7

USTAWA

z dnia 20 grudnia 1990 r.

o uchyleniu ustawy o jednostkach innowacyjno-wdrożeniowych.

Art. 1. 1. Traci moc ustawa z dnia 16 lipca 1987 r. o jednostkach innowacyjno-wdrożeniowych (Dz. U. Nr 22, poz. 126 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 443).

Art. 2. Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń na dotychczasowych zasadach:

1) dokonuje skreśleń w rejestrze jednostek innowacyjno-wdrożeniowych w okresie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,

2) wpisuje do rejestru jednostkę gospodarczą, która przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

a) uzyskała wpis warunkowy,

b) złożyła wniosek i w ciągu 2 miesięcy od dnia złożenia tego wniosku nie została poinformowana o braku przesłanek do dokonania wpisu.

Art. 3. Jednostki gospodarcze wpisane przez Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń do rejestru jednostek innowacyjno-wdrożeniowych zachowują uprawnienia do korzystania z ulg i preferencji uzyskanych na podstawie ustawy wymienionej w art. 1, na zasadach w niej określonych, przez okres, na który zostały przyznane.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

8

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1990 r.

w sprawie utworzenia, zniesienia, zmiany granic, nazw i ustalenia siedzib niektórych gmin w województwach: bielskim, bydgoskim, elbląskim, gdańskim, katowickim, kieleckim, krośnieńskim, nowosądeckim i siedleckim oraz nadania statusu miasta.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 578) zarządza się, co następuje:

§ 1. W województwie bielskim:

1) tworzy się gminy:

a) Gilowice z siedzibą władz w Gilowicach; w skład gminy Gilowice wchodzi obszary wsi Gilowice i Rychnwałd z gminy Gilowice-Ślemień,

b) Jaworze z siedzibą władz w Jaworzu; w skład gminy Jaworze wchodzi wieś Jaworze z gminy Jasienica,

c) Łękawica z siedzibą władz w Łękawicy; w skład gminy Łękawica wchodzi obszary wsi: Kocierz Mszczanicki, Kocierz Rychwałdzki, Łękawica, Łysina i Okrajnik z gminy Gilowice-Ślemień,

d) Ślemień z siedzibą władz w Ślemieniu; w skład gminy Ślemień wchodzi obszary wsi: Kocoń, Las i Ślemień z gminy Gilowice-Ślemień,

2) znosi się gminę Gilowice-Ślemień,

3) zmienia się granice miasta Żywca przez przyłączenie obszaru wsi Oczków o powierzchni 735,41 ha z likwidowanej gminy Gilowice-Ślemień.